

ΤΗ ΙΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΡΤΙΟΥ.

†Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου, Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Τῇ Τετάρτῃ Β' ἐβδομάδος.

Ἀκολουθία ἐκ τῆς Θ' Ὁρας.

Ἱερεὺς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ἱερεὺς: Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ Θησαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς Χορηγός, ἐλθε καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: **Ὅ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν. **Κ**ύριε, ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς πγ' (83).

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου Κύριε τῶν δυνάμεων ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου, ἡ καρδία μου καὶ ἡ σὰρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν καὶ τρυγὼν νοσσιὰν ἑαυτῇ, οὗ θήσει τὰ νοσσία

αὐτῆς, τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε τῶν
δυνάμεων ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου
μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε
μακάριος ἄνθρωπος ὃς ἐστὶν ἡ ἀντίληψις αὐτοῦ παρὰ
σοί· Κύριε ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ
διέθετο, ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ κλαυθμῶνος εἰς
τόπον ὃν ἔθετο· καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ
νομοθετῶν πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς
δύναμιν ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν Θεῶν ἐν Σιών
Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων εἰσάκουσον τῆς
προσευχῆς μου ἐνώτισαι ὁ Θεὸς Ἰακώβ
ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε ὁ Θεὸς καὶ ἐπίβλεψον
ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου ὅτι κρείσσων
ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας
ἐξελεξάμην παραρρίπτεϊσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ
Θεοῦ μᾶλλον ἢ οἰκεῖν ἐν σκηνώμασιν
ἁμαρτωλῶν ὅτι ἔλεον καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ
Κύριος ὁ Θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει Κύριος
οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοὺς πορευομένους ἐν
ἀκακίᾳ Κύριε τῶν δυνάμεων μακάριος
ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

Ψαλμὸς πδ' (84).

Εὐδόκησας Κύριε τὴν γῆν σου ἀπέστρεψας
τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ ἀφῆκας τὰς ἀνομίας
τῷ λαῷ σου ἐκάλυψας πάσας τὰς ἁμαρτίας
αὐτῶν κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργήν σου,
ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου ἐπίστρεψον
ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν καὶ
ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν μὴ εἰς τὸν
αἰῶνα ὀργισθῆς ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν ὀργήν σου
ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν; ὁ Θεὸς σὺ ἐπιστρέψας
ζωώσεις ἡμᾶς καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται
ἐπὶ σοὶ δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σου καὶ τὸ
σωτήριόν σου δώης ἡμῖν; ἀκούσομαι τὴν λαλήσει
ἐν ἐμοὶ Κύριος ὁ Θεὸς ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ
τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ καὶ
ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας πρὸς αὐτὸν καρδίαν
πλήν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον
αὐτοῦ τοῦ κατασκηνώσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν
ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ
εἰρήνη κατεφίλησαν, ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς
ἀνέτειλεν καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
διέκυψεν καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα
καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς
δικαιοσύνη ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύσεται καὶ
θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

Ψαλμὸς πε' (85).

Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου ὅτι πτωχὸς καὶ πέννης εἰμι ἐγὼ φύλαξον τὴν ψυχὴν μου ὅτι ὁσιὸς εἰμι σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεὸς μου τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σὲ ἐλέησόν με Κύριε ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν εὐφρανὸν τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου ὅτι πρὸς σὲ Κύριε ἤρα τὴν ψυχὴν μου ὅτι σὺ Κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε, ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσευχήν μου καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σὲ ὅτι εἰσήκουσάς μου οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς Κύριε καὶ οὐκ ἔστιν κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἤξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου Κύριε καὶ δοξάσουσιν τὸ ὄνομά σου ὅτι μέγας εἶ σὺ καὶ ποιῶν θαυμάσια σὺ εἶ ὁ Θεὸς μόνος ὁ μέγας ὁδῆγησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εὐφρανθήτω ἡ καρδίᾳ μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμὲ καὶ

ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἄδου κατωτάτου ὁ
Θεὸς παράνομοι ἐπανεστήσαν ἐπ' ἐμὲ καὶ
συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου
καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν καὶ σὺ
Κύριε ὁ Θεὸς οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων
μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινὸς
ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, δὸς τὸ
κράτος σου τῷ παιδί σου καὶ σῶσον τὸν υἱὸν
τῆς παιδείας σου ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον
εἰς ἄγαθόν καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ
αἰσχυνθήτωσαν ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ
παρεκάλεσάς με.

Καὶ πάλιν.

Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἄγαθόν καὶ
ιδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν
ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς
με.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα
σοι ὁ Θεός.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα
σοι ὁ Θεός.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα
σοι ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.

Ἦχος λ' Νη

Ὁ ἐν τῇ ἐνατη ῥαδι ἡ
μας σαρκι τοῦ θάνατου γευσάμενος νεκρω
σὸν τῆς σαρκὸς ἡμῶν τοφρονήματα Χριστέ ε
ὁ Θεὸς καὶ σωσὸν ἡμῶν

Στίχ: Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου
Κύριε κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.

Στίχ: Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμα μου ἐνώπιόν σου
κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με.

Ὁ ἐν τῇ ἐνατη ῥαδι ἡ
μας σαρκι τοῦ θάνατου γευσάμενος νεκρω
σὸν τῆς σαρκὸς ἡμῶν τοφρονήματα Χριστέ ε
ὁ Θεὸς καὶ σωσὸν ἡμῶν

Ὁ ἀναγνώστης.

Δόξα... Καὶ νῦν ...Θεοτοκίον.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου, δείξον τὴν φιланθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν Ἅγιόν σου.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: **Ὁ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν.

Βλέπων ὁ ληστής τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον, ἔλεγεν· Εἰ μὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθεὶς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο. Ἀλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος, μνήσθητί μου, Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Δόξα...

Εν μέσῳ δύο ληστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης εὗρέθη ὁ σταυρὸς σου· τοῦ μὲν καταγομένου εἰς ἄδην, τῷ βάρει τῆς βλασφημίας, τοῦ δὲ κουφιζομένου πταισμάτων, πρὸς γνῶσιν θεολογίας, Χριστὲ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Καὶ νῦν...

Τον ἄμνὸν καὶ ποιμένα καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἐν τῷ σταυρῷ θεωροῦσα ἡ τεκοῦσα, ἔλεγε δακρύουσα. Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Κύριε, ἐλέησον. (40άκις)

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Εν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν...

Ἀμήν.

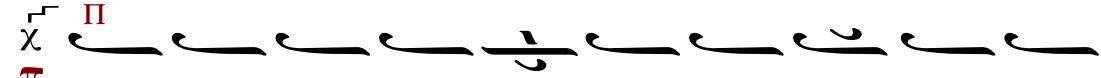
Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης, χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

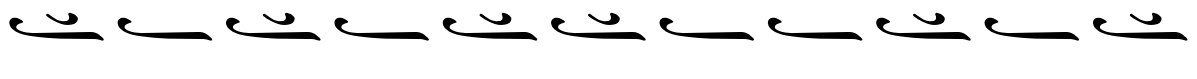
Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Μακαρισμοί.

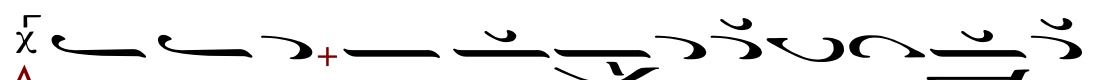
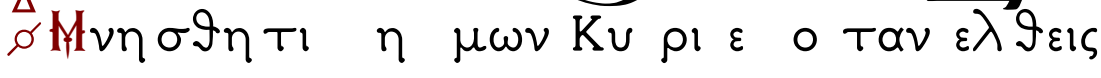
Ἦχος λ π Πα

Ἰ^π
π
Εν τη βασιλει σου μνησθητι

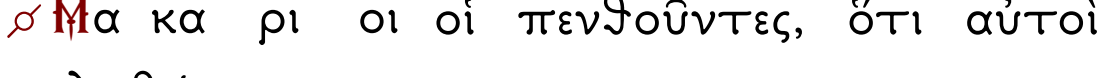
ημων Κυριε οταν ελθης εν τη

βασιλει σου
Μακαριοι οι πτω

χοι τω πνευματι οτι αυτων εστιν

η βασιλεια των ουρανων

Ἰ^π
Δ
Μνησθητι ημων Κυριε οταν ελθεις

εν τη Βασιλει σου

Δ
Μακαριοι οι πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
παρακληθήσονται.

Ἰ^π
Δ
Μνησθητι ημων Κυριε οταν ελθεις

εν τη Βασι λει ασου π

Μα κα ρι οι οί πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ
κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου π

Μα κα ρι οι οί πεινῶντες καὶ
διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ
χορτασθήσονται.

Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου π

Μα κα ρι οι οί ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ
ἐλεηθήσονται,

Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου ^π

Δ ^σΜα κα ρι οι Δ ^σοί καθαροί τῇ καρδίᾳ,
ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὁψονται. Δ ^σ

Δ ^σΜνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ἐλθῇς

εν τη Βασι λει ασου ^π

Δ ^σΜα κα ρι οι Δ ^σοί εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ
υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται. Δ ^σ

Δ ^σΜνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ἐλθῇς

εν τη Βασι λει ασου ^π

Δ ^σΜα κα ρι οι Δ ^σοί δεδιωγμένοι ἕνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν. Δ ^σ

Δ ^σΜνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ἐλθῇς

εν τη Βασι λει ασου ^π

Δ ^Δ Μα κα ρι οι ^Δ έστε, όταν όνειδίσωσιν
ύμᾱς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥήμα
καθ' ύμῶν, ψευδόμενοι ένεκεν έμοῦ. ^Δ

Δ ^Δ Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης
εν τη Βασι λει ασου ^π

Δ ^Δ Χαι ρε τε ^Δ καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ότι ό
μισθός ύμῶν πολὺς έν τοίς ούρανοίς. ^Δ

Δ ^Δ Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης
εν τη Βασι λει ασου ^π

Δ ^Δ Δόξα Πατρί... ^Δ
Δ ^Δ Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου ^π

Δ Καὶ νῦν... Δ

Μνησθητι ἡ μων Κυ ρι ε ο ταν ἐλθεις

εν τη Βασι λει ασου π

Καὶ πάλι δυνατότερα.

Δ Μνησθητι ἡ μων Κυ ρι ε ο ταν ἐλθεις

εν τη Βασι λει ασου π

Δ Μνησθητι ἡ μων Δεσποτα ο ταν ἐλ

θεις εν τη Βασι λει ασου π

Δ Μνησθητι ἡ μων Α γι ε ο ταν ἐλθεις

εν τη Βασι λει ασου ου ου Δ

Καὶ συνεχίζει ὁ Ἀναγνώστης.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Στίχ. Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῇ.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Δόξα Πατρί...

Χορὸς ἁγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων, ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. **Κ**αὶ νῦν...

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων·

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ

Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ

ἀγνοία, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρα, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν, τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστίν...

*Ὁ ἀναγνώστης τὸ
Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώσεως.
Ἦχος βαρύς.*

Επὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἐθεάσαντο· ἵνα, ὅταν σὲ ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

*Τετάρτης & Παρασκευῆς.
Τὸ τοῦ Σταυροῦ.*

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἡχοῦ τῆς ζ' Ὠδῆς.

Τῇ Τετάρτῃ.

Ἦχος πλ. α'.

Τοὺς Ἀθλοφόρους σου Κύριε, μεγάλους ἀντιλήπτορας ἀνέδειξας, Σωτὴρ τῇ Οἰκουμένῃ, δι' ὧν τὰ πάθη φυγαδεύονται· ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα Πατρί...

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Καὶ νῦν...

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι. Τάχυνον εἰς πρεσβείαν καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἡ προστατεύουσα αἰεί, Θεοτόκε τῶν τιμώντων σε.

Κύριε, ἐλέησον **μ' (10 X 4).**

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός. Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἁγνισον, τοὺς λογισμοὺς

διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρων καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Εν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ἱερεὺς: **Ὁ** Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς,

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς,

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος

ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: **Ὁ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν. **Κ**ύριε, ἐλέησον. (ιβ')

Ἱερεὺς: **Π**αναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος, ἡ ἀδιαίρετος βασιλεία, ἡ πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰτία, εὐδόκησον δὴ καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ· στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν

μου, καὶ πᾶσαν περίελέ μου τὴν βεβηλότητα·
φώτισόν μου τὴν διάνοιαν, ἵνα διαπαντὸς
δοξάζω, ὑμνῶ, προσκυνῶ, καὶ λέγω· Εἷς ἅγιος,
εἷς, Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρὸς·

Ἀμήν.

Ἱερεὺς: Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ
Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε
ἐλέησον. **Π**άτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς
πρεσβείαις τῆς Παναχράντου καὶ Παναμώμου
ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ
πανευφήμεων ἀποστόλων, **(τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ)**
τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεῖμ
καὶ Ἄννης, **(τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας)** καὶ πάντων
τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς
καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἑσπερινὸς μετὰ τῆς Θείας Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων Τιμίων Δώρων.

Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία
Τετάρτης Β' ἐβδομάδος.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΠΡΟΕΣΤΩΣ ἢ Ο ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσεί δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὅ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὅ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὥς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ασω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτηση]

Υπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ

εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ

Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὅ**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

Μεθ' ὃ κλείεται ἐντελῶς ἡ Ὡραία Πύλη, ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τὰ "Πρὸς Κύριον" ἥτοι τὸ ΙΗ' (18ον) Κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου.

Καθ' ὃν χρόνον ἀναγινώσκεται τὸ Πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ὁ Ἱερεὺς κάμνει τρεῖς μετανοίας πρὸ τῆς Ἁγίας Τραπέζης, ἀνοίγει τὸ Ἀρτοφόριον, καὶ θυμιάσας τὰ Δῶρα, ἀπλώνει τὸ Ἀντιμήνσιον καὶ θέτει τὸ Δισκάριον ἐπ' Αὐτοῦ. Ἀφοῦ μεταφέρῃ τὸν Ἀμνὸν ἐπ' Αὐτοῦ, καλύπτει μὲ τὸν Ἀστερίσκον καὶ ἓνα κάλυμμα, τότε, προηγουμένου τοῦ

θυμιατοῦ, ἀπέρχεται εἰς τὴν Πρόθεσιν, καὶ ἐναποθέτει τὸ Δισκάριον, φέρον τὸν Ἀμνόν.

Κατόπιν βάζει οἶνον καὶ ὕδωρ εἰς τὸ Ἅγιον Ποτήριον καὶ καλύπτει αὐτό, καὶ μετὰ ταῦτα, διὰ τοῦ Ἀέρος ἀμφότερα τὰ σκεύη. Εἰς κάθε πρᾶξιν λέγει ἀπλῶς τό: "Δι' Εὐχῶν τῶν Ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς."

ΠΡΩΤΗ ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΘ' (119).

Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα, καὶ εἰσήκουσέ μου, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας. Τὶ δοθείῃ σοι, καὶ τὶ προστεθείῃ σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν; Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα, σὺν τοῖς, ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς. Οἴμοι! ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ, πολλὰ παρώκησεν ἡ ψυχὴ μου. Μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἤμην εἰρηνικός, ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚ' (120).

Ἦρα τοὺς ὀφθαθμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου. Ἡ βοήθειά μου παρὰ

Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Μὴ δώῃς εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξει ὁ φυλάσσων σε. Ἴδου οὐ νυστάξει, οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ· Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου. Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχὴν σου ὁ Κύριος, Κύριος φυλάξει τὴν εἵσοδόν σου, καὶ τὴν ἔξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΑ' (121).

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι. Εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα. Ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Ἱερουσαλήμ, Ἱερουσαλήμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί, φυλαὶ Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραήλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου. Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ. Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε. Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου. Ἕνεκα τῶν

ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ. Ἐνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐξεζήτησα ἀγαθὰ σοι.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΒ' (122).

Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδου ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτερῆσαι ἡμᾶς. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως. Ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΓ' (123).

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραὴλ, εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς. Ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς. Χεῖμαρρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον.

Εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων. Ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός, **Ἀ**λληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός, **Ἀ**λληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
(κατάληξις)

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Γοὶ, Κύριε.

(μυστικῶς) Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης ἡμᾶς, ἀλλὰ ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, ἰατρὲ καὶ θεραπευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ λιμένα θελήματός σου, φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν καρδιῶν ἡμῶν, εἰς ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸ λοιπὸν τῆς παρούσης ἡμέρας εἰρηνικὸν καὶ ἀναμάρτητον, καὶ πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ἀ**μήν.

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ.
ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΔ' (124).

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ὡς ὄρος Σιών, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ. Ὅρη κύκλω αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κύκλω τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Ὅτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ῥάβδον τῶν ἁμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κληρὸν τῶν δικαίων, ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἁνομίαις χειρὰς αὐτῶν. Ἀγάθυνον, Κύριε, τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ. Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιὰς ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἁνομίαν, εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΕ' (125).

Εν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐγενήθημεν καὶ ὥσεῖ παρακεκλημένοι. Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν, ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως. Τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν· Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μέτ' αὐτῶν. Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι. Ἐπίστρεψον, Κύριε, τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, ὡς χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ. Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν

ἀγαλλιάσει θεριοῦσι. Πορευόμενοι ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον, βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν. Ἐρχόμενοι δὲ ἤξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει, αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

ΨΑΛΜΟC ΡΚΣΤ' (126).

Εὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες. Ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων. Εἰς μάτην ὑμῖν ἐστι τὸ ὀρθρίζειν. Ἐγείρεσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδύνης. Ὅταν δῶ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον, ἰδοὺ ἡ κληρονομία Κυρίου, υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστροῦς. Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων. Μακάριος ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν, οὐ καταισχυνηθῶσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

ΨΑΛΜΟC ΡΚΖ' (127).

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι, καὶ καλῶς σοι ἔσται. Ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος μακάριος εἶ, εὐθηνούσα ἐν ταῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου. Οἱ

υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλῳ τῆς
τραπέζης σου. Ἴδου οὕτως εὐλογηθήσεται
ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον. Εὐλογήσαι
σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ
Ἱερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς
σου. Καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου. Εἰρήνη ἐπὶ
τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΗ' (128).

Πλεονάκεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου,
εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ. Πλεονάκεις ἐπολέμησάν με
ἐκ νεότητός μου· καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι.
Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ ἁμαρτωλοί,
ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, Κύριος δίκαιος
συνέκοψεν αὐχένας ἁμαρτωλῶν.
Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ
ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών. Γενηθήτωσαν
ὥσει χόρτος δωμάτων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι
ἐξηράνθη, οὗ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ
θερίζων, καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα
συλλέγων. Καὶ οὐκ εἶπον οἱ παράγοντες·
Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογήκαμεν ὑμᾶς
ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι,
καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν

αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα
σοι ὁ Θεός, **Ἀ**λληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα,
δόξα σοι ὁ Θεός, **Ἀ**λληλούϊα, Ἀλληλούϊα,
Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
(κατάληξις)

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον
ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἁειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Γοὶ, Κύριε.

(μυστικῶς) **Κ**ύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, μνήσθητι
ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων σου,

ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι ἡμᾶς τὸ ἅγιον καὶ προσκυνητὸν ὄνομά σου, καὶ μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας τοῦ ἐλέους σου, ἀλλὰ χάρισαι ἡμῖν, ὁ Θεός, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ἀξιώσον ἡμᾶς ἀγαπᾶν, καὶ φοβεῖσθαί σε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ ποιεῖν ἐν πᾶσι τὸ θέλημά σου.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ἀ**μήν.

**ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ.
ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΘ' (129).**

Εκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου. Γεννηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛ' (130).

Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ. Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὕψωσα τὴν ψυχὴν μου, ὥς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὥς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου. Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΑ' (131).

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυΐδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, ἠΰξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου. Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμόν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου. Ἔως οὗ εὔρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾶ, εὔρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σύ, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. Ἐνεκεν Δαυΐδ τοῦ δούλου σου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἃ διδάξω αὐτούς, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ὅτι

ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ. Αὕτη ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἡρετισάμην αὐτήν. Τὴν θύραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων. Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυΐδ, ἡτοίμασα ἐπὶ λύχνον τῷ χριστῷ μου. Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτόν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΒ' (132).

Ἰδοὺ δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἄλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τοῦ Ἀαρών, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὦαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ. Ὡς δρόσος Ἀερμών, ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών, ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΓ' (133).

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου, οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. Ἐν ταῖς νυξίν

ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ἀ**μήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός,

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός,

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι. (κατάληξις)

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ἀμήν.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ

παραθώμεθα.

Κοί, Κύριε.

(μυστικῶς) **Ὁ** τοῖς ἁσιγῆτοις ὕμνοις καὶ ἁπαύστοις δοξολογίαις ὑπὸ τῶν ἁγίων δυνάμεων ἀνυμνούμενος, πλήρωσον τὸ στόμα ἡμῶν τῆς αἰνέσεώς σου, τοῦ δοῦναι μεγαλωσύνην τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ, καὶ δὸς ἡμῖν μερίδα καὶ κληρὸν μετὰ πάντων τῶν φοβουμένων σε ἐν ἀληθείᾳ καὶ φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου, πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

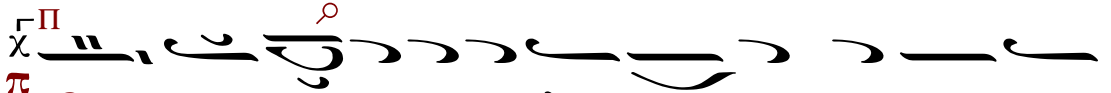
*Οἱ χοροὶ ταπεινῇ τῇ φωνῇ ψάλλουσι τὸ,
Κύριε ἐκέκραξα.....*

εἰς τὸν ἦχον τοῦ Ἰδιομέλου τοῦ Τριωδίου.

σακουσον μου Κυ υ ρι ι ε

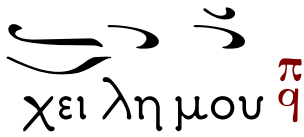
π
q

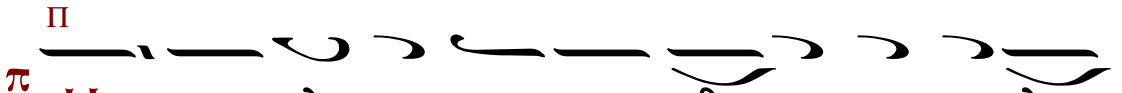
Θου ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι

ι μου και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα

χει λη μου

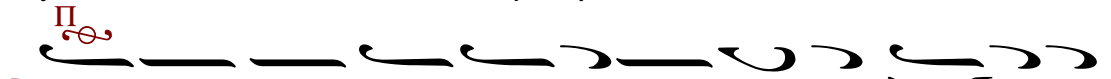
Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο

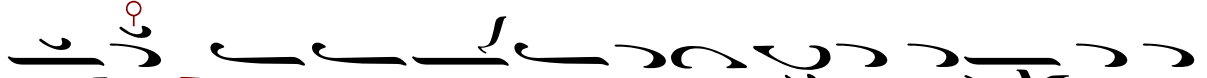
γους πο νη ρι ι ας του προ φα σι ζε σθαι

προ φα α σεις εν α μαρ τι αις

Ευν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο

μι αν και ου μη συν δυ α σω με τα των ε

κλε κτων αυ των

Παι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και

ε λεγ ζει με ^Δ ε ελαιον δε α μαρ τω
 λου ^Δ μη λι πανατωτην κε φα λην μου ^π
^Π ^π **Ο** τι ε τι και η προ σευ χη μου εν
 ταις ευ δο κι αις αυ των ^Δ κα τε πο θη σαν
 ε χο με να α πε τρας οι κρι ται αυ των ^π
^π **Α** κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι
 η δυν θη σαν ^Δ ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε
^Π ^π της γης ^π δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ
 των πα ρα τον α δην ^π
^π **Ο** τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ
 μοι μου ^Δ ε πι σοι ηλ πι σα ^Δ μη αν τα νε λης

την ψυχήν μου ^πq

^Π
^πq Φυ λα ζον με απο πα γι ι δος ης συ νε

στησαν το ο μοι ^Δ και α πο σκαν δα λων των
ερ γα ζο με ενων την α νο μι αν ^πq

^πq Πε σου ουν ται εν α μφι βλη στρω αυ των

οι αμαρτωλοι ^πq κα τα μονασει μι ε γω

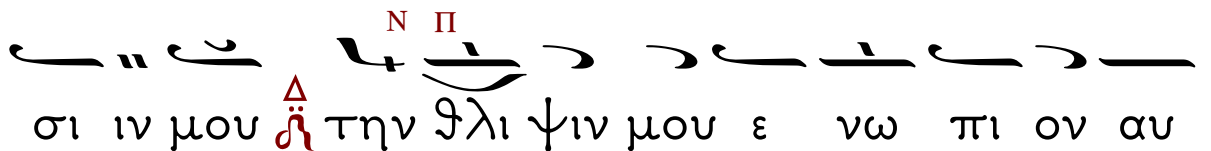
ε ως αν πα ρελ θω ^πq

^πq Φω νη ημου προς Κυ ρι ον ε κε κρα

ξα ^Δ φω νη μου προς Κυ υ ρι ον ε δε

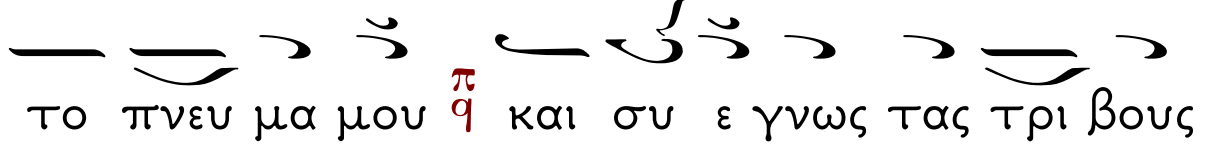
η θην ^πq

^Π
^πq Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η

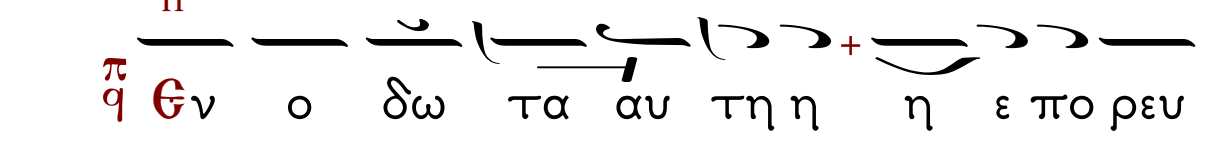

 σι ιν μου Δ την θλιψιν μου ε νω πι ον αυ

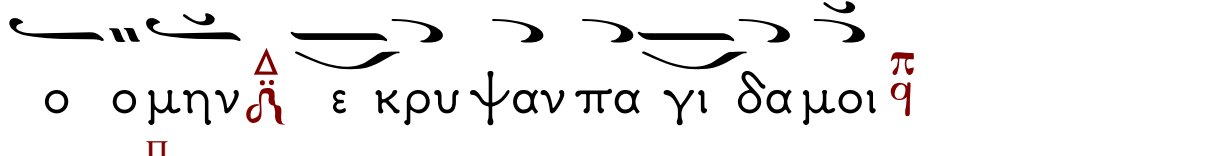

 του απαγγελω πq

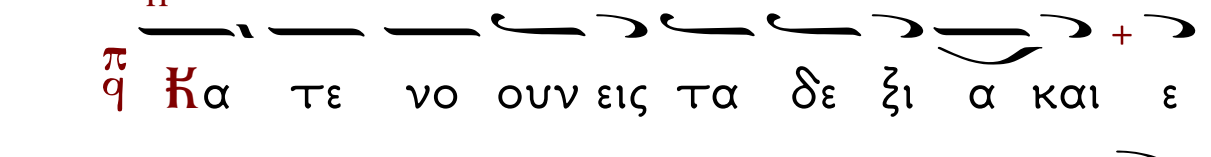

πq Εν τω ε κλει ει πει ει ν ε ζ ε μου

 το πνευ μα μου πq και συ ε γνωσ τας τρι βους

 μου πq

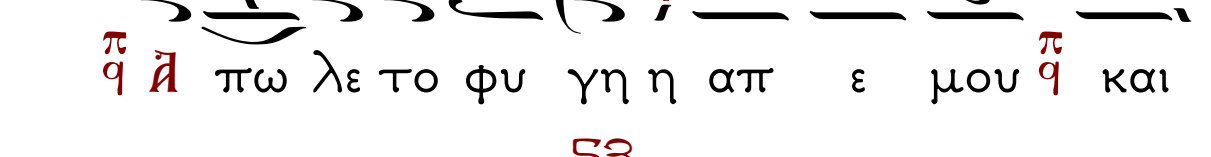

πq Εν ο δω τα αυ τη η η ε πο ρευ

 ο ο μην Δ ε κρυ ψαν πα γι δα μοι

πq Κα τε νο ουν εις τα δε ζι α και ε

 πε βλε πον Δ και ουκ η ην ο ε πι γι νω

 σκων με πq

πq Α πω λε το φυ γη η απ ε μου πq και

— — — + — — — — —
ουκ ε εστιν ο εκ ζη τω ων την ψυ χην
μου π q

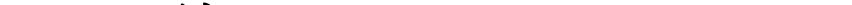
Κ Π
π ρ € κε κρα ζα προς σε ε Κυ ρι ε ει ει

 πα ^Δ Συ ει η ελπις μου με ρι ις μου ει

^π
^π₉ Προ ο σχε ες προς την δε η σιν μου ^Δ₉

ο οτι ε ταπεινω θηνσφοδρα^π₉

 π ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των

με ^Δ ἃ ο ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ
ε με ^π ρ

Σπίχος. $\overset{M}{\chi} \rightarrow \zeta \alpha \gamma \alpha \gamma \epsilon \epsilon \kappa \phi \upsilon \lambda \alpha \kappa \eta \varsigma \tau \eta \nu$

ψυχην μου ^πτου εζομολογησασθαι
τω ονοματι ι σου ^π

Τὴν πνευματικὴν ἀδελφοί, ἀναλαβόντες
Νηστείαν, τῇ γλώσση μὴ λαλεῖτε τὰ δόλια, μηδὲ
τίθεσθε πρόσκομμα, τῷ ἀδελφῷ εἰς σκάνδαλον,
ἀλλὰ τῇ μετανοίᾳ φαιδρύναντες, τὴν τῆς ψυχῆς
λαμπάδα τοῖς δάκρυσιν, βοήσωμεν τῷ Χριστῷ·
Ἄφες ἡμῖν τὰ παραπτώματα ἡμῶν, ὡς
φιλόανθρωπος.

^πΤὴν πνευματικὴν ἀδελφοί ἀναλα
βόντες Νηηστειεῖαν ^πτῇ γλώσση μὴ λα
λεῖτε εταδο ^πο ^πλί ^πι ^πα ^πμη
δε τι θεσθε πρόσκομμα τω ἀδελφω εἰς
σκα ^παν ^πδα ^πα ^πα ^πλον ^πα ^πλα ^πτη ^πμε
τα νοι ^πα ^πφαι ^πδρυ ^πυ ^πνα ^παν ^πτες ^πτη ^πην ^πτη ^πη ^πης

ψυ χη ης λαμ πα α α α δα τοις δα κρυ σι
βο η η σω με εν τω Χρι στω α φες η μιν τα
πα ρα πτω ω μα τα η η μω ω ω ω ν ως
φι λα α αν θρω ω ω ω προς

Σπύχος. με υ πο με νου σι δι και

οι ε ως ου ου αν τα α πο δο ο ο
ος μοι

Τὴν πνευματικὴν ἀδελφοί, ἀναλαβόντες
Νηστείαν, τῇ γλώσσει μὴ λαλεῖτε τὰ δόλια, μηδὲ
τίθεσθε πρόσκομμα, τῷ ἀδελφῷ εἰς σκάνδαλον,
ἀλλὰ τῇ μετανοίᾳ φαιδρύναντες, τὴν τῆς ψυχῆς
λαμπάδα τοῖς δάκρυσι, βοήσωμεν τῷ Χριστῷ·
Ἄφες ἡμῖν τὰ παραπτώματα ἡμῶν, ὡς
φιλάνθρωπος.

Τὴν πνευ μα τι κην αδελφοι α να λα

Μ
 βο οντες Νη η στει ει αν π⁹ τη γλωσση μη λα
 λει ει τε ε τα δο ο ο λι ι ι α π⁹ μη
 δε τι θε σθε προσκομμα τω α δελ φω ει εις
 Π σκα α αν δα α α α λον π⁹ αλ λα τη με
 τα νοι α φαι δρυ υ να αν τες τη ην τη η ης
 Ν ψυ χη ης λαμ πα α α α δα π⁹ τοις δα κρυ σι
 βο η η σω με εν τω Χρι στω π⁹ α φε σ η μιν τα
 πα ρα πτω ω μα τα η η μω ω ω ω ν ως
 Ν Π φι λα α αν θρω ω ω ω πος π⁹

Τὸ Μαρτυρικόν.

Ἦχος ᾠ Πα

Στίχος. χ^Π
 Δ Εκ βα θε ων ε κε κρα ζα

 χαις η μων ^Δ την ει ρην νην και το με γα ε

 ε λε ε ος

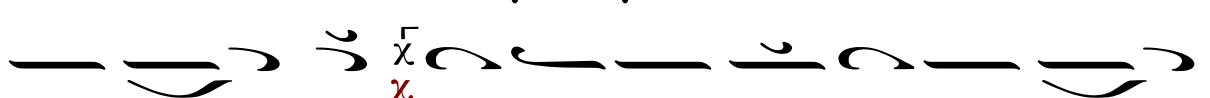
π

Προσόμοια.
 «Μεγάλη τῶν Μαρτύρων σου».

Ἦχος ὕ Γα

Σπῆχος. ^Γ

^Γ ε νη θη τω τα ω τα σου

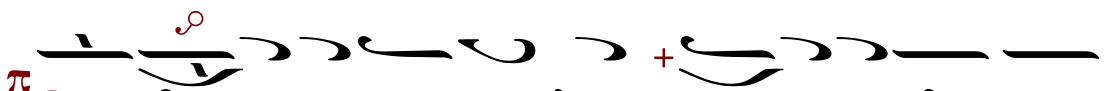

 προ σε χον τα ^χ εις την φω νην της δε η σε

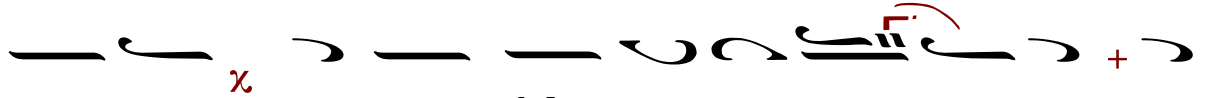

 ω ως μου ^π

Τῶν θείων Ἀποστόλων, Κύριε δεήσεσι, τὸν
 τῆς Νηστείας χρόνον, καλῶς ἡμᾶς τελέσαι,
 κατανύξει διανοίας καταξίωσον, ὥς ἀγαθὸς
 εὐσπλαγχνε, ἵνα σωζόμενοι, σὲ δοξάζωμεν
 πάντες.

^π ^Γ των θειων Α πο στο λων Κυ ρι ε δε η

 σε σι ^χ τον της Νη στει ας χρο ο νον κα

λως η μας τε λεσαι ^πκα τα νυ ζει δι α
 νοι ας κα τα ζι ω σον ^κως α γα θος ευ
 σπλαγ χνε ^κι να σω ζο με νοι ^κσε δο ζα
 ζω μεν παντες ^Γ

^ΓΣπύχος. ^κΕ αν α νο μι ας πα ρα
 τη ρη σεις Κυ ρι ε Κυ ρι ε ^κτις υ πο
 στη σε ται ^κο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ος
 ε ε στι ^π

Μεγάλη καὶ φρικτὴ σου Κύριε ἡ ἔλευσις, ἐν
 ᾗ καθίσας κρίσιν, δικαίαν ἐκτελέσης! Μὴ οὖν
 κρίνης με, τὸν κατακεκριμένον, ἀλλ' ὡς Θεὸς
 φεῖσαί μου, τῶν Ἀποστόλων σου, εὐπροσδέκτοις
 πρεσβείαις.

^πΜε γα λη και φρι κτη σου Κυ ρι ε η

ε λευ σις ^κ εν η κα θι σας κρι σιν δι και
αν ε κτε λε ε σεις ^π μη ουν κρινης με τον κα
τα κε ε κρι με ε ε νον ^π αλλ ως Θε ος φει
σαι μου των Α πο στο ο λω ων σου ^κ ευ προσ δε
κτοις πρεσβει αις ^Γ

Ἦχος πλ. β'.
'Ολην ἀποθέμενοι.

Ἦχος λ ^Θ Δι

Σπῆχος. ^κ ^Δ ^Θ νε κεν του ο νο μα τος
σου υ πε μει να σε Κυ ρι ε ^Δ υ πε
μει νεν η ψυ χη μου εις τον λο γον σου ^κ ^Δ
ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον Κυ ρι ον ^Δ

Χριστοῦ οἱ Ἀπόστολοι, τῶν γηγενῶν οἱ
φωστῆρες, θησαυροὶ κοσμοπλουτοί, τῆς
πανσόφου γνώσεως, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοὺς ὑμᾶς
μέλποντας, πειρασμῶν ῥύσατε, ταῖς ἀγίαις
προσευχαῖς ὑμῶν, καὶ τὸν καιρὸν ἡμῖν, τὸν τῶν
Νηστειῶν διεξάγετε, νεανικῶς βραβεύοντες, ἐν
εἰρήνῃ νῦν τὴν ζωὴν ἡμῶν, ἵνα εὐαρέστως,
προφθάσαντες τὸ Πάθος τοῦ Χριστοῦ, ἐν
παρρησίᾳ προσφέρωμεν, ὕμνοις τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Χριστου οι Αποστολοι των γη γε
νων οι φωστηρες θησαυροι κοσμοπλου
τοι της παν σοφου γνωσε ωως του Θε ου η
μων τους υ μας μελποντας πειρασμων
ρυσατε ταις αγιαις προσευχαις υμων
και τον καιρον ημιν τον των νηστειων δι
εξαγετε νεανικως βραβευοντες

εν ει ρη νη νυν την ζω ην η μων ⁶ ι να ευ
α ρε ε στως προ φθα σαν τες το Πα θος
του Χριστου ^Δ εν παρ ρη σι α προ σφε ρω μεν
^Δ υ μνοις τω Θε ε ω ω η η μω ω ν ⁶

Εἶτα ψάλλομεν

Τὰ 3 Σπικηρὰ Προσόμοια εἰς 4 τῆς 12-03.

ᾠχος πλ. δ'.

ᾠ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σπῆχ.:
Α̣ Α̣ πο φυ λα κης πρω ι ας με

χρινυκτος ⁶α̣ α̣ πο φυ λα κης πρω ι ας ⁶α̣

ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι

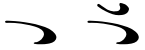

ον ⁶α̣

Πάτερ θεόφρον Θεόφανες, θεοφανείας
Χριστοῦ, κεκλημένος ἐπώνυμος, ζωηφόροις
ἴχνεσι, τοῖς αὐτοῦ ἠκολούθησας, καὶ τὰ τερπνὰ
τοῦ βίου κατέλιπες, ἐνατενίζων τῷ ποθουμένῳ
σοι κάλλει πανάριστε, καὶ ταῖς θείαις νεύσεσι
ταῖς πρὸς αὐτόν, ἄριστα θεούμενος, καὶ
τελεώτατα.

Σπῆχ.:
Α̣ 0 τι πα ρα τω Κυ ρι ω

το ε λε ος ⁶α̣ και πολ λη παρ αυ τω λυ

 τρω σις ⁶λ και αυ τοσ λυ τρω σε ται τον Ισ

 ρα ηλ ⁶λ εκ πα σω ων των α νο μι ων

 αυ του ⁶λ

Πάτερ θεόφρον Θεόφανες, θεοφανείας
 Χριστοῦ, κεκλημένος ἐπώνυμος, ζωηφόροις
 ἴχνεσι, τοῖς αὐτοῦ ἠκολούθησας, καὶ τὰ τερπνὰ
 τοῦ βίου κατέλιπες, ἐνατενίζων τῷ ποθουμένῳ
 σοι κάλλει πανάριστε, καὶ ταῖς θείαις νεύσεσι
 ταῖς πρὸς αὐτόν, ἄριστα θεούμενος, καὶ
 τελεώτατα.

Σπ̣χ̣.: ^{χ̣}
^λ Ἀι νει τε τον Κυ ρι ον παν

 τα τα ε θνη ⁶λ ε παι νε σα τε αυ τον

^Δ παν τες οι λα οι ⁶λ

Πάτερ θεόφρον Θεόφανες, ὑπερορίας
 πικράς, ἀσθενῶς διακείμενος, καρτερῶς
 ὑπήνεγκας, ἀφειδήσας τοῦ σώματος, ὑπὲρ
 σεπτῶν εἰκόνων πανεύφημε, θυμῷ λεόντων

ἐξοριζόμενος, ὧν κατορχούμενος, τὰς βουλὰς ἐμώραναι, καὶ λογισμούς, ὄντας ματαιόφροναι, καὶ νοῦν ἀλάστορα.

Σπῆχ.: ^χ ^ν **Ο** τι ε κρα ται ω θη το
 ε λε ος αυ του εφ η μας ⁶ **λ** και η α
 λη θει α του Κυ ρι ου ⁶ **λ** με νει εις τον
 αι ω να ⁶ **λ**

Οντως ἀμοιβὰς τῶν πόνων σου, τῶν ἀγαθῶν ὁ δοτήρ, δαψιλῶς σοι δεδώρηται, ἀπελαύνειν δαίμονας, θεραπεύειν νοσήματα, παρεσχηκῶς Τρισμάκαρ τὴν δύναμιν, καὶ ἀξιῶσας σε τῆς ἀφράστου χαρᾶς, ἔνθα χορεύουσι, τῶν Ἀγγέλων τάγματα, διὰ παντός, πρόσωπον θεώμενον, τοῦ Παντοκράτορος.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Δεῦρο ψυχὴ μου στενάζουσα, καὶ τῶν
δακρύων πηγὰς, ἐκ καρδίας προσφέρουσα, τῇ
Παρθένῳ βόησον, καὶ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
Διὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου Ἄγνή, τῆς
φοβερᾶς με ῥῦσαι κολάσεως, καὶ
κατασκήνωσον, ἔνθα ἡ ἀνάπαυσις καὶ ἡ χαρά, ἡ
διαιωνίζουσα, καὶ ἡ ἀπόλαυσις.

Εἵσοδος μετὰ τοῦ θυμιατοῦ.

Соφία, Ὁρθοί.

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Ἑσπέρας.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς λα' (31ος).

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι.

Στίχ. **Μ**ακάριοι, ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι.

Соφία.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. Δ', 16-26)

Πρόσχωμεν.

Εξῆλθε Κάϊν ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ ὤκησεν ἐν γῇ Ναΐδ, κατέναντι Ἑδέμ. Καὶ ἔγνω Κάϊν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκε τὸν Ἐνώχ. Καὶ ἦν οἰκοδομῶν πόλιν, καὶ ἐπωνόμασε τὴν πόλιν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, Ἐνώχ. Ἐγεννήθη δὲ τῷ Ἐνώχ Γαῖδάδ, καὶ Γαῖδάδ ἐγέννησε τὸν Μαλελεήλ, καὶ

Μαλελεήλ ἐγέννησε τὸν Μαθουσάλα, καὶ Μαθουσάλα ἐγέννησε τὸν Λάμεχ. Καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ Λάμεχ δύο γυναῖκας, ὄνομα τῇ μιᾷ, Ἀδὰ, καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ Σελλά. Καὶ ἔτεκεν Ἀδὰ τὸν Ἰωβήλ· οὗτος ἦν πατὴρ οἰκούντων ἐν σκηναῖς κτηνοτρόφων, καὶ ὄνομα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Ἰουβάλ· οὗτος ἦν ὁ καταδείξας ψαλτήριον καὶ κιθάραν, Σελλὰ δὲ καὶ αὕτῃ ἔτεκε τὸν Θόβελ, καὶ ἦν σφυροκόπος χαλκεὺς χαλκοῦ, καὶ σιδήρου· ἀδελφὴ δὲ Θόβελ, Νοεμά. Εἶπε δὲ Λάμεχ ταῖς ἑαυτοῦ γυναῖξιν, Ἀδὰ καὶ Σελλά· Ἀκούσατέ μου τῆς φωνῆς, γυναῖκες Λάμεχ, ἐνωτίσασθέ μου τοὺς λόγους, ὅτι ἄνδρα ἀπέκτεινα εἰς τραῦμα ἑμοί, καὶ νεανίσκον εἰς μώλωπα ἑμοί. Ὅτι ἐπτάκις ἐκδεδίκηται ἐκ Κάϊν, ἐκ δὲ Λάμεχ ἐβδομηκοντάκις ἐπτά. Ἔγνω δὲ Ἀδὰμ Εὐάν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν υἱόν, καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Σήθ, λέγουσα· Ἐξανέστησε γάρ μοι ὁ Θεὸς σπέρμα ἕτερον ἀντὶ Ἀβελ, ὃν ἀπέκτεινε Κάϊν. Καὶ τῷ Σήθ ἐγένετο υἱός, ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐνῶς· οὗτος ἤλπισεν ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ.

Προκείμενον. ᾠδὴ α'. Ψαλμὸς λβ' (32ος).

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Ἐντονώτερον καὶ ἐμμελώς* **Κ**έλευσον!

Ὁ ἱερεὺς κρατῶν λαμπάδα ἀνημμένην καὶ θυμιατὸν ἐξηρτημένον, ἵσταται ἐμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης καὶ σφραγίζων διὰ τῆς λαμπάδος σταυροειδῶς, ἐκφωνεῖ:

Σοφία, Ὁρθοί.

Εἴτα ὁ Ἱερεὺς, στρεφόμενος πρὸς τὸν λαὸν καὶ ἱστάμενος ἐπὶ τῆς Ὠραίας Πύλης, ἐκφωνεῖ:

+ **Φ**ῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι.

Καὶ εὐλογῶν διὰ τῆς λαμπάδος σταυροειδῶς, ἐπανέρχεται ἐν τῷ Ἱερῷ.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. Ε', 15 - ΣΤ', 3)

Σοφία, Πρόσχωμεν.

Υιέ, πίνε ὕδατα ἀπὸ σῶν ἀγγείων, καὶ ἀπὸ σῶν φρεάτων πηγῆς, ὑπερεκχείσθω σοι τὰ σὰ ὕδατα ἐκ τῆς σῆς πηγῆς, εἰς δὲ σὰς πλατείας διαπορευέσθω τὰ σὰ ὕδατα. Ἐστω σοι μόνῳ ὑπάρχοντα, καὶ μηδεὶς ἀλλότριος μετασχέτω σοι. Ἡ πηγὴ σου τοῦ ὕδατος ἔστω σοι ἰδία, καὶ συνευφραίνου μετὰ γυναικὸς τῆς ἐκ νεότητός σου. Ἐλαφος φιλίας, καὶ πῶλος σῶν χαρίτων

ὁμιλείτω σοι· ἡ δὲ ἰδία ἡγείσθω σου, καὶ συνέστω σοι ἐν παντὶ καιρῷ· ἐν γὰρ τῇ ταύτης φιλίας συμπεριφερόμενος, πολλοστός ἔση. Μὴ πολὺς ἴσθι πρὸς ἄλλοτρίαν, μηδὲ συνέχου ἀγκάλαις ταῖς μὴ ἰδίαις· ἐνώπιον γάρ εἰσι τῶν τοῦ Θεοῦ ὀφθαλμῶν ὁδοὶ ἀνδρός, εἰς δὲ πάσας τροχιάς αὐτοῦ σκοπεύει. Παρανομίαι ἄνδρα ἀγρεύουσι, σειραῖς δὲ τῶν ἑαυτοῦ ἁμαρτιῶν ἕκαστος σφίγγεται. Οὗτος τελευτᾷ μετὰ ἀπαιδεύτων, ἐκ δὲ πλήθους τῆς ἑαυτοῦ βιότητος ἐξερρίφη, καὶ ἀπώλετο δι' ἀφροσύνην. Υἱέ, ἐὰν ἐγγυήσῃ σὸν φίλον, παραδώσεις σὴν χεῖρα ἐχθρῷ· παγὶς γὰρ ἰσχυρὰ ἀνδρὶ τὰ ἴδια χεῖλη, καὶ ἀλίσκεται χεῖλεσιν ἰδίου στόματος. Ποίει υἱέ, ἃ ἐγὼ σοι ἐντέλλομαι καὶ σῶζου.

Ὁ ἱερεὺς. + Εἰρήνη σοι. Σοφία.

Ὁ ἱερεὺς, εὐθὺς μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἀναγνώσματος, ἱστάμενος πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμῶν ἐλαφρῶς, ψάλλει σεμνῶς καὶ κατανυκτικῶς εἰς Ἦχον πλ. α'.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή.

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν
τῶν Προηγιασμένων Δώρων.
Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου.

Ἦχος π̣ ρ̣ Πα

Κατευθυν θη η η τω η προ ο σε ε
ευχη η η η μου ου ως θυ μι ι α μα
ε νω πι ο ο ον σου ου ου ε ε παρ
σις τω ων χει ει ει ρω ω ωων μου ου
σι ι ι α ε ε ε ε σπε ε ε ε
ε ε ε ρι ι νη

Ἔτερον, Ὁμόηχον.

Ἦχος π̣ ρ̣ Πα

Κατευθυν θη η η τω η προ ο
σε ε ευχη η η μου ου ως θυ μι ι α α

μα ^ν ε νω πι ο ο ον σου ου ου ^Δ ε παρ
 σις τω ων χει ει ει ρω ωων μου ου ^π θυ σι ι
 ι ι α ^ν ε ε ε σπε ε ε ε ε ε
 ρι ι νη η η η ^π

Ὁ ἱερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ νότιον μέρος τῆς Ἁγίας
Τραπεζῆς καὶ θυμιῶν λέγει ἐκφώνως:

Στίχ. α'. **Κ**ύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε, Κύριε,
ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ
φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με
πρὸς σέ.

Χορός: **Κ**ατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου,
θυσία ἐσπερινή.

Ὁ ἱερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ ὀπίσθεν μέρος τῆς ἁγίας
Τραπεζῆς καὶ θυμιῶν λέγει ἐκφώνως·

Στίχ. β'. **Θ**οῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί
μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Χορός: **Κ**ατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου,
θυσία ἐσπερινή.

Ὁ ἱερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ βόρειον μέρος τῆς ἁγίας
Τραπεζῆς καὶ θυμιῶν λέγει ἐκφώνως.

Στίχ. γ'. **Μ**ὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς
λόγους πονηρίας τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις
ἐν ἁμαρτίαις.

Χορός: Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή.

Ὁ ἱερεὺς ἐρχόμενος ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπέζης
λέγει ἐκφώνως·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χορός: Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή.

Ὁ Ἱερεὺς εὐρισκόμενος ἤδη ἔμπροσθεν τῆς Ἀγίας Τραπέζης ἐπαναλαμβάνει.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου.

Ἐξελθὼν δὲ εἰς τὴν Ὡραίαν Πύλην, θυμιᾷ τὴν εἰκόνα τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ ψάλλων·

Ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου.

Ἀκολουθῶς δὲ θυμιᾷ τὰς λοιπὰς εἰκόνας, τὸν Ναὸν καὶ τὸν λαόν, ἐνῷ ὁ χορὸς ψάλλει τὸ ὑπόλοιπον.

Ἐπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή.

Ὁ Διάκονος ἐξελθὼν (ἢ ὁ Ἱερεὺς ἔμπροσθεν τῆς ἀγίας
Τραπέζης ἱστάμενος), λέγει τὴν Ἑκτενῇ.

Εἰπώμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ
ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἰπώμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν Πατέρων
ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἀρχιεπισκόπου____. *

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

*Συνήθως μέχρι καὶ τῆς δεήσεως ὑπὲρ τοῦ
Ἀρχιεπισκόπου

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν
ιερέων, ιερομονάχων, ιεροδιακόνων καὶ
μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως
καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ

Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ
παρεπιδημούντων ἐν τῇ (πόλει, κώμῃ), ταύτῃ,
τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ
ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ
ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας
ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν
ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ
ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων
καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ
ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ
τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ
παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην
ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἔλέους σου,
καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον
τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος,

Ὅτι ἐλεήμων καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εὐξασθε οἱ Κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ. Οἱ πιστοί, ὑπὲρ τῶν Κατηχουμένων δεηθῶμεν. Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ. Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας. Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης. Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ. Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ Κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Σοὶ, Κύριε.

Ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίστης καὶ δημιουργὸς τῶν ἀπάντων, ὁ πάντας θέλων σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς Κατηχουμένους, καὶ λύτρωσαι αὐτοὺς τῆς παλαιᾶς πλάνης καὶ τῆς μεθοδείας τοῦ ἀντικειμένου, καὶ προσκάλεσαι αὐτοὺς εἰς τὴν

ζωὴν τὴν αἰώνιον. Φωτίζων αὐτῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, καὶ συγκαταριθμῶν αὐτοὺς τῇ λογικῇ σου ποίμνῃ, ἐφ' ἣν τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον ἐπικέκληται.

Ἰνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

*Καὶ ἐξαπλοῖ τὸ Εἰλητὸν συγχρόνως ὡς καὶ ἐν τῇ τοῦ Ἰ.
Χρυσοστόμου Λειτουργίᾳ.*

Ὁσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε, μὴ τις τῶν Κατηχουμένων.

Ὁσοι πιστοί, Ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Ὁ Θεός, ὁ μέγας καὶ αἰνετός, ὁ τῷ ζωοποιῷ τοῦ Χριστοῦ σου θανάτῳ εἰς ἀφθαρσίαν ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς μεταστήσας, σὺ πάσας ἡμῶν τὰς αἰσθήσεις τῆς ἐμπαθοῦς νεκρώσεως

ἐλευθέρωσον, ἀγαθὸν ταύταις ἡγεμόνα τὸν
ἔνδοθεν λογισμὸν ἐπιστήσας, καὶ ὀφθαλμὸς μὲν
ἀπέστω παντὸς πονηροῦ βλέμματος, ἀκοὴ δὲ
λόγοις ἀργοῖς ἀνεπίβατος, ἡ δὲ γλῶσσα
καθαρευέτω ῥημάτων ἀπρεπῶν. Ἄγνισον ἡμῶν
τὰ χεῖλη, τὰ αἰνοῦντά σε, Κύριε, τὰς χεῖρας
ἡμῶν ποίησον, τῶν μὲν φαύλων ἀπέχεσθαι
πράξεων, ἐνεργεῖν δὲ μόνα τὰ σοὶ εὐάρεστα,
πάντα ἡμῶν τὰ μέλη, καὶ τὴν διάνοιαν, τῇ σῇ
κατασφαλιζόμενος χάριτι.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμή, καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Δέσποτα Ἄγιε, ὑπεράγαθε, δυσωποῦμέν
σε, τὸν ἐν ἐλέει πλούσιον, ἵλεων γενέσθαι ἡμῖν

τοῖς ἁμαρτωλοῖς, καὶ ἁγίους ἡμᾶς ποιῆσαι τῆς ὑποδοχῆς τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης. Ἴδου γὰρ τὸ ἄχραντον αὐτοῦ Σῶμα, καὶ τὸ ζωοποιὸν Αἷμα, κατὰ τὴν παροῦσαν ὥραν εἰσπορευόμενα, τῇ μυστικῇ ταύτῃ προτίθεσθαι μέλλει Τραπεζῇ, ὑπὸ πλήθους στρατιᾶς οὐρανίου ἀοράτως δορυφορούμενα, ὧν τὴν μετάληψιν ἀκατάκριτον ἡμῖν δώρησαι, ἵνα, δι' Αὐτῶν τὸ τῆς διανοίας ὄμμα καταυγαζόμενοι, υἱοὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας γενώμεθα.

Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται ὑπὸ τοῦ χοροῦ ἀργῶς καὶ κατανυκτικῶς εἰς ἦχον πλ. β'. Ἀντὶ τοῦ χερουβικοῦ τὸ ἐπόμενον.

Νῦν αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σὺν ἡμῖν ἀοράτως λατρεύουσιν. Ἴδου γὰρ εἰσπορεύεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

NYN AI DYNAMIC.

Διασκευή Θρασύβουλου Στανίτσα.

$$\tilde{H}\chi_{\text{os}} \stackrel{\lambda}{\pi} \rightsquigarrow \overset{\infty}{\Pi} \alpha$$
[illegible]

η η η ης

Δ

Ἐδῶ διακόπτεται ὁ ὕμνος. Γίνεται ἡ εἴσοδος ἐν ἀπολύτῳ σιγῇ, τοῦ Ἱερέως φέροντος τὸν Ἀέρα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ κρατῶν τὰ Ἅγια. Διότι τὰ Δῶρα εἶναι προηγιασμένα, ὁ λαὸς γονατίζει εὐλαβῶς, ἐγείρεται δὲ ὅταν ἐναποτίθενται ἐπὶ τῆς Ἀγίας Τραπέζης.

Μεγάλη εἴσοδος τῶν Ἀγίων.

Ὁ χορὸς ψάλλων,
ἐξακολουθεῖ τὸ διακοπὲν μέλος:

Δου ου ου ου ϑυ σι ι ι α μυ υ
υ υ υ στι κη η η η η η η η
τε ε ε ε ε τε ε ε ε ε ε ε λει
ει ει ω με ε ε νη δο ρυ φο ρει
ει ται αι αι αι αι αι αι αι αι αι πι
ιστει και πο ο ο ο ϑω προ ο σε ε ε ε

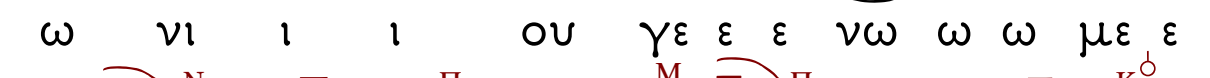

 ε ε ε ε ε ε ε ε λ θω ω πο θω ω

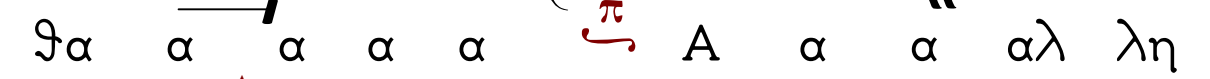

 προ σε ελ θω ω με ε ε ε ε ε ε

 ε ε εν ι να με ε ε ε ε ε ε ε

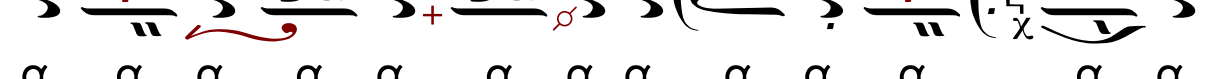

 το ο ο ι να με ε το ο χοι ζω ω ης αι

 ω νι ι ι ου γε ε ε νω ω ω με ε

 θα α α α α Α α α αλ λη

 λου ου ι ι ι ι ι ι ι ι α α

 α α α α α α α α α α α α

 χα α α α

ἈΝΤΙ ΧΕΡΟΥΒΙΚΟΥ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου († 1777)

Ἦχος λ π Πα

Ἦχος λ π Πα

Ν υ υ υ υ υ υ υ υν αι αι αι αι
αι αι αι Δυ να α μει ει ει ει ει ει ει ει
εις των ου ου ου ου ρα α α νω ω ω
ω ω ω ωων συ υ υ υ υ υ υν η
η η η η η η μι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ιν α
α ο ρα α τω ω ω ω ω ω ω ως λα
τρε ε ε ελαα τρε ε ευ ου σι ι ι ιν ι
ι ι ι ι ι ι ι ι δου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου γα α αρ ει ει ει
 ει σπο ο ο ρευ ε ται αι αι αι αι αι αι αι
 αι ο Βα α α α σι ι ι λε ε χε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ευς της δο ο ο ζη η η η η η η ης
 ι δου ου ου ου θυ σι ι α μυ υ στι
 κη η η η η η η τε ε ε ε ε ε
 τε ε ε ε ε ε ε ε λει ει ω με νη δο ρυ
 φο ρει ει ται αι αι αι αι αι αι αι πιστει
 και πο ο ο ο ο θω προ ο σε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ελ θω ω πο ο

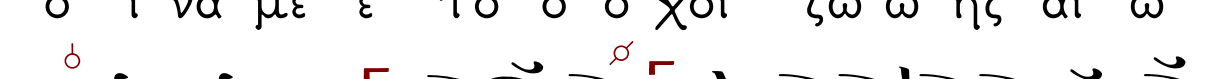
 θω ω ω προ σε ελθω ω με ε ε ε ε ε

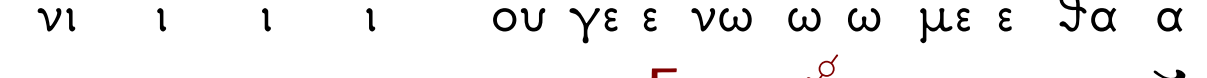
 ε ε Δ ι ι να α με ε ε ε ε ε το ο

 ο ι να με ε το ο ο χοι ζω ω ης αι ω

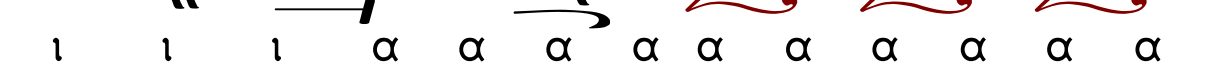
 νι ι ι ι ου γε ε νω ω ω με ε θα α

 Α α αλ λη λου ου ι ι ι ι ι

 ι ι ι α α α α α α α α α α

 α α α α α α α α α

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ.

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων καὶ προαγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψη ἡμῖν τὴν θείαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν του Ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου,

αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν

του Ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Κοί, Κύριε.

Ὁ τῶν ἀρρήτων καὶ ἀθεάτων Μυστηρίων Θεός, παρ' ᾧ οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως οἱ ἀπόκρυφοι, ὁ τὴν διακονίαν τῆς Λειτουργίας ταύτης ἀποκαλύψας ἡμῖν καὶ θέμενος ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς διὰ τὴν πολλὴν σου φιλανθρωπίαν, εἰς τὸ προσφέρειν σοι δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων, αὐτός, ἄορατε Βασιλεῦ, ὁ ποιῶν μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ἔπιδε ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου, τοὺς τῷ ἁγίῳ σου τούτῳ θυσιαστηρίῳ, ὡς τῷ Χερουβικῷ σου παρισταμένους θρόνῳ, ἐφ' ᾧ ὁ μονογενής σου Υἱὸς καὶ Θεὸς ἡμῶν, διὰ τῶν προκειμένων φρικτῶν ἐπαναπαύεται Μυστηρίων. Καὶ πάσης ἡμᾶς καὶ τὸν πιστόν σου λαὸν ἐλευθερώσας ἀκαθαρσίας, ἁγιάσον πάντων ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, ἁγιασμῷ ἀναφαιρέτῳ, ἵνα, ἐν καθαρῷ συνειδότη, ἀνεπαισχύντῳ προσώπῳ, καὶ

πεφωτισμένη καρδία, τῶν θείων τούτων μεταλαμβάνοντες Ἀγιασμάτων, καὶ ὑπ' Αὐτῶν ζωοποιούμενοι, ἐνωθῶμεν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σου, τῷ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ εἰπόντι· ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, κἀγὼ ἐν αὐτῷ, ὅπως ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν καὶ ἐμπεριπατοῦντος τοῦ Λόγου σου, Κύριε, γενώμεθα ναὸς τοῦ παναγίου καὶ προσκυνητοῦ σου Πνεύματος, λελυτρωμένοι πάσης διαβολικῆς μεθοδείας, ἐν πράξει, ἢ λόγῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν ἐνεργουμένης, καὶ τύχωμεν τῶν ἐπηγγελλμένων ἡμῖν ἀγαθῶν, σὺν πᾶσι τοῖς Ἀγίοις σου, τοῖς ἀπ' Αἰῶνός σοι εὐαρεστήσασιν.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν·

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ἀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

+ **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοὶ, Κύριε.

Ὁ Θεός, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ εὐσπλαγχνος, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἔπιδε εὐσπλάγχυν ὄμματι ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, καὶ φύλαξον αὐτόν, καὶ ἀξίωσον πάντας ἡμᾶς ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ζωοποιῶν σου τούτων Μυστηρίων. Σοὶ γὰρ τὰς ἑαυτῶν ὑπεκλίναμεν κεφαλὰς, ἀπεκδεχόμενοι τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος,

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς

ἡμῶν, ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ
θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, καὶ ἐλθὲ εἰς
τὸ ἁγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ
συγκαθήμενος, καὶ ὧδε ἡμῖν ὁρατῶς συνών,
καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ
μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου,
καὶ τοῦ τιμίου σου Αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ
τῷ λαῷ.

*Ὁ Ἱερεὺς κεκαλυμμένων ὄντων τῶν θείων Δώρων,
βαλὼν τὰς χεῖρας ὑπὸ κάτω τοῦ Ἀέρος, ἄπτεται τοῦ
Ζωοποιοῦ Ἄρτου μετ' εὐλαβείας καὶ φόβου πολλοῦ.*

Πρόσχωμεν.

Τὰ προηγησμένα Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος,
Ἀλληλούϊα.

ΓΕΥΣΑΣΘΕ ΚΑΙ ΙΔΕΤΕ.

ᾠχος $\frac{4}{4}$ Πα

$\overline{\chi}^{\Pi}$
 π^q Γε ε ευ σα α α α α α α α α
σθ π^q ε και αι αι αι ι ι ι ι δε ε ε και
ι ι δε ε ε τε ε ε ε ε ε χ^q
ο ο τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι ι ι
ο ο ος χ^q α α αλ λη η η λου ου
ι ι ι α α α α π^q

Στήχος 1. $\overline{\chi}^M$
 π^q Ευ λο γη σω τον Κυ ρι ον εν

πα ντι και ρω π^q δι α πα ντος η αι νε
σις αυ του $\overline{\chi}^{\pi^q}$ εν τω στο μα τι ι μου π^q

π^q Γε υ σα σθ π^q ε ε ε ε ε ε ε π^q και

αι αι αι ι ι ι ι δε ε ε και ι ι
 δε ε ε τε ε ε ε ε ε ε ο ο
 τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι ι ι ο ο
 ος α α αλ λη η η λου ου ι ι ι
 α α α α

Σπῆχος 2. χ
 π
 q εν τω Κυ ρι ω ε παι νε θη

σε ται η ψυ χη μου α κου σα τω σαν
 πρα εις και ευ φραν θη τω σαν
 Γευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε και

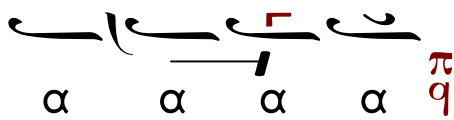
αι αι αι ι ι ι ι δε ε ε και ι ι
 δε ε ε τε ε ε ε ε ε ε ο ο
 δε ε ε τε ε ε ε ε ε ε ο ο

τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι ι ι ο ο

ος α α αλ λη η η λου ου ι ι ι

α α α α

Στίχος 3. ^M ^Π
^π ^q Με γα λυ να τε τον Κυ ρι ον

συν ε μοι και υ ψω σω μεν το ο νο μα

αυ του ε πι το αυ το

^Π
^π ^q Γευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε και

αι αι αι ι ι ι ι δε ε ε και ι ι

δε ε ε τε ε ε ε ε ε ο ο

τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι ι ι ο ο

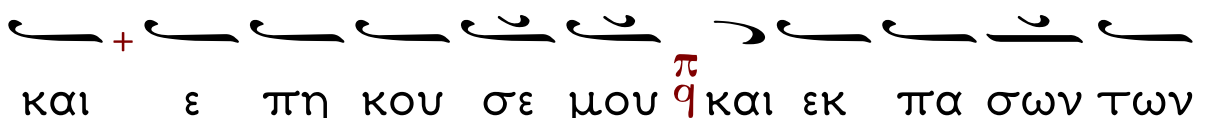
ος α α αλ λη η η λου ου ι ι ι

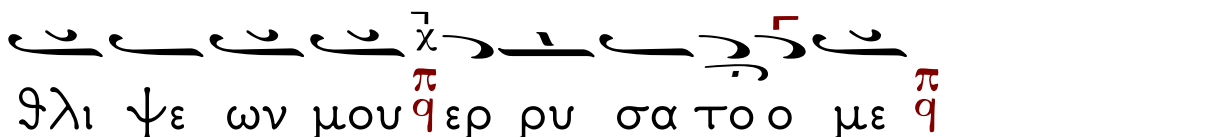
 α α α α ^π

Στίχος 4. ^χ ^Μ ^Π

^π **Ε** ξε ζη τη σα τον Κυ ρι ον

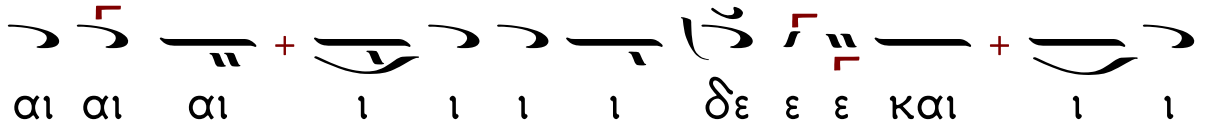
 και ε πη κου σε μου ^π και εκ πα σων των

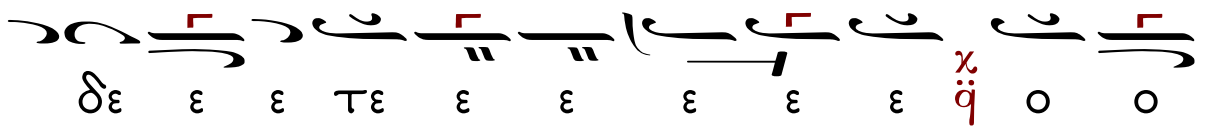
 θλι ψε ων μου ^π ερ ρυ σα το ο με ^π

^π **Γ**ευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε ^π και

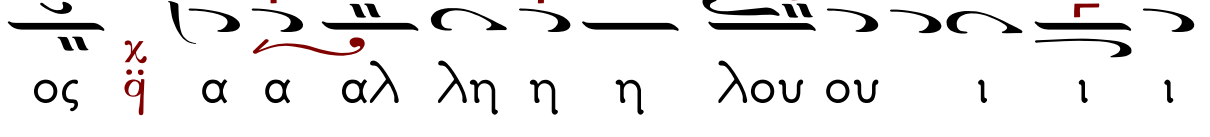
 αι αι αι ι ι ι ι δε ε ε και ι ι

 δε ε ε τε ε ε ε ε ε ^χ ^π ο ο

 τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι ι ι ο ο

^χ ^π ος α α αλ λη η η λου ου ι ι ι

 α α α α ^π

Στίχος 5. ^χ ^Μ ^Π

^π **Π**ρο σελ θε τε προς αυ τον και

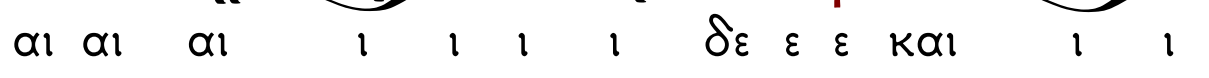

 σεν αυ τον

 Γευ σα σθε ε ε ε ε ε ε και

 αι αι αι ι ι ι ι δε ε ε και ι ι

 δε ε ε τε ε ε ε ε ο ο

 τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι ι ι ο ο

 ος α α αλ λη η η λου ου ι ι ι

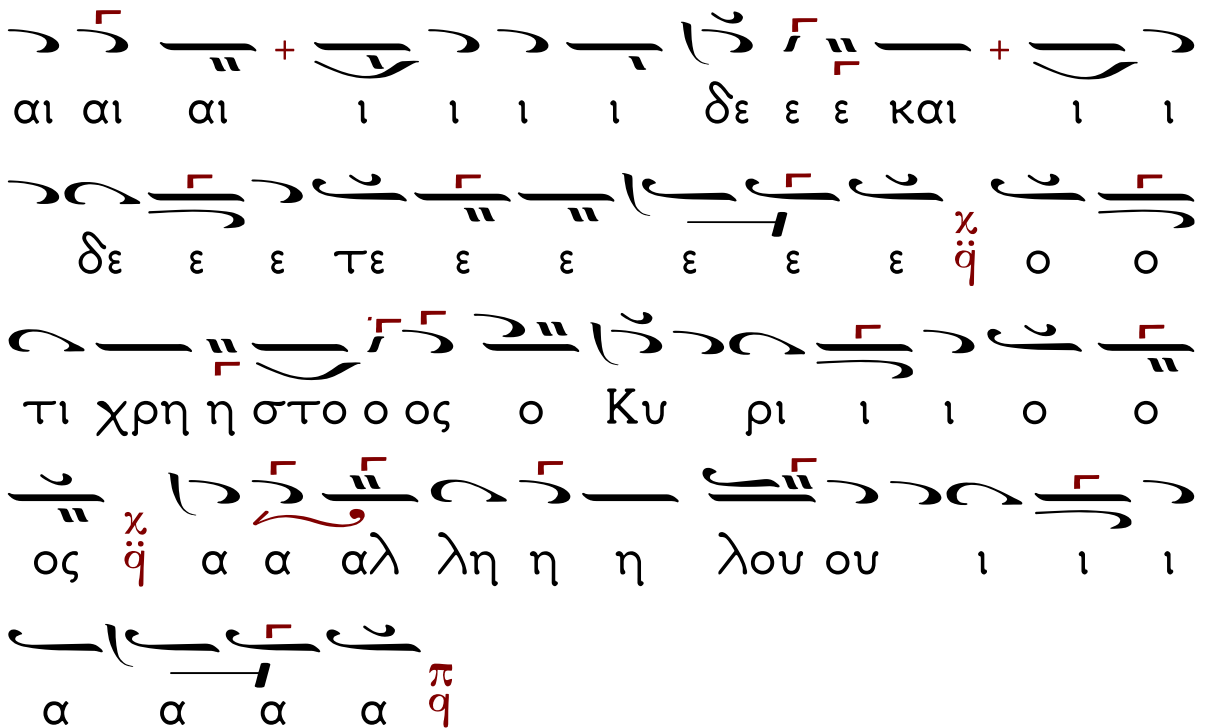

 α α α α

Στίχος 7.

 Παρεμ βα λει αγ γε λος Κυ ρι

 ου κυ κλω των φο βου με νων αυ τον και

 ρυ σε ται αυ τους

 Γευ σα σθε ε ε ε ε ε ε και

10 Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

11 Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. (διάψαλμα).

12 Δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου· φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.

13 Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς;

14 Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ καὶ χεῖλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.

15 Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν.

16 Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.

17 Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακὰ τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

18 Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

19 Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.

20 Πολλὰ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος.

21 Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὅσῃ αὐτῶν, ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.

22 Θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι.

23 Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

ΓΕΥΣΑΣΘΕ ΚΑΙ ΙΔΕΤΕ.

Ἰωάννου Κλαδά.

Ἦχος ♯ Τετράφωνος

3 Π Κ 3 3 4
 χ̣ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 4 4 Π
 ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 3 4
 ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 3 N Π N
 ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯
 και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 3 Π
 ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι και
 3 K ♯
 ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ι ι
 ♯ Δ ♯
 ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯
 ι ι ι ι ι ι δε ε ε ε ε ε ε
 Π Δ K
 ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε και αι
 3 3
 ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯ | ♯
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 και αι ι δε ε τε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ο ο ο τι ι ι ι ι ι χ ρ η η

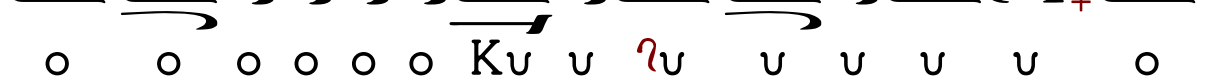

 η η η η στο ο ο ο ο ο ο ο ο

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ΓΕΥΣΑΙΤΕ ΚΑΙ ΙΔΕΤΕ.

Διασκευὴ Θρασύβουλου Στανίτσα.

$$\tilde{H}\chi^0 \xrightarrow{\tilde{q}} K \xrightarrow{\tilde{q}} K^0$$
[illegible]

αι αι ^π αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι δε ^χ

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ^φ και αι αι

αι αι ι ι ι ι ι ^π ι ι ι ι

ι ι ι ι και αι ι ι δε ε τε ε ε ε ε

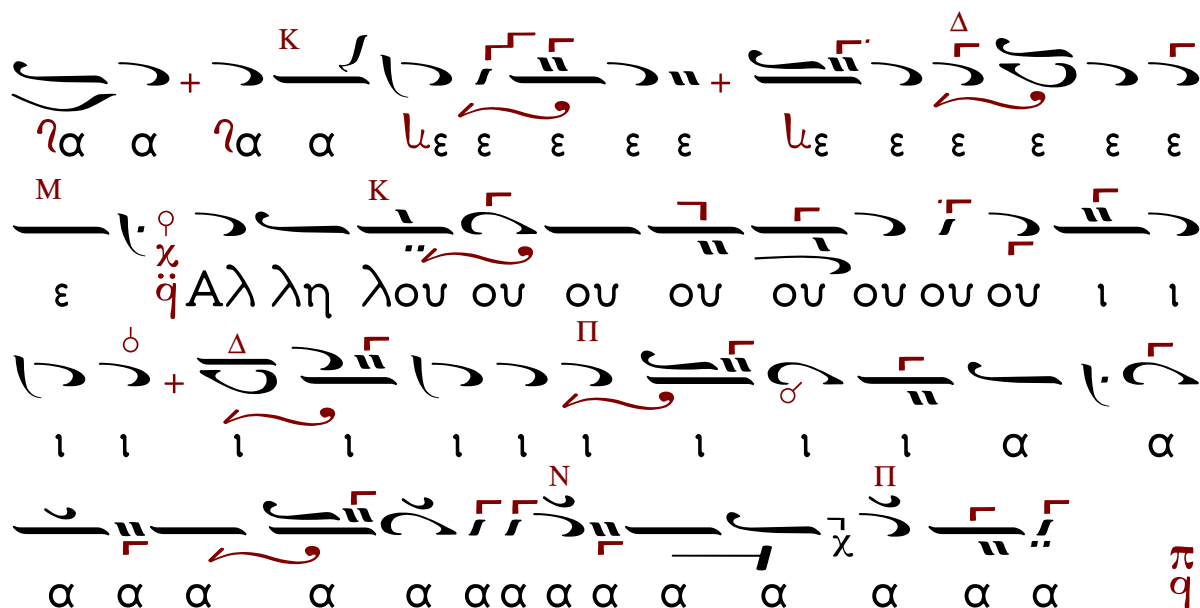
ε ε ε ε ε ε ε ε ^ο ο ο ο τι ι ι ι ι

ι ι χρη η η η η η η η στο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ^Δ

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ΚΟΙΝΩΝΙΑ τῶν ΠΙΣΤΩΝ.

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης
προσέλθετε.

Ἀμήν, Ἀμήν, Ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ
Ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος καὶ
ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος,
Ἀλληλούϊα.

Ὅταν τελειώσῃ ἡ μετάληψις τῶν πιστῶν, ὁ Ἱερεὺς
εὐλογῶν τὸν λαόν, ἐκφωνεῖ μεγαλοφώνως:

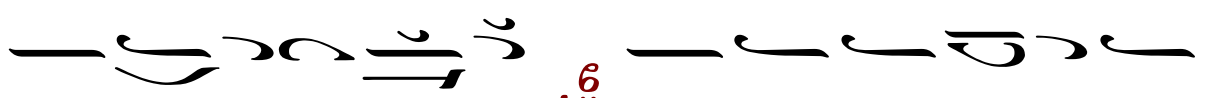
Κῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαὸν Σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

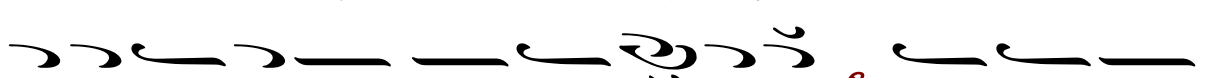
Ὁ χορὸς ψάλλει

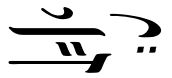
(ἀντὶ τοῦ "Εἶδομεν τὸ φῶς"), τὸ ἐξῆς:

Ἦχος Δι

 Ευ λο γη σω τον Κυ ρι ον εν παντι

ι και ρω δι α παν τος η αι νε σις αυ του εν

τω στο μα τι μου αρ τον ου ρα νι ον

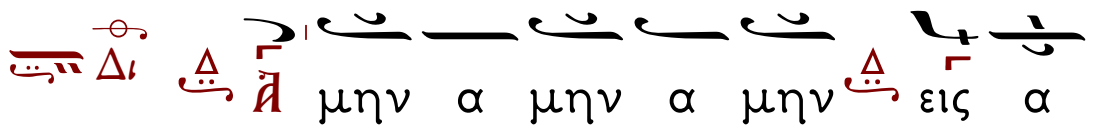
και πο τη ρι ον ζω ης γευ σα σθε και ι

δε τε ο τι χρη στος ο Κυ ρι ος Αλ λη λου

ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ου ι α

α α

Καὶ λαβὼν τὸ ἅγιον Ποτήριον,
κεκαλυμμένον λέγει:

Πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

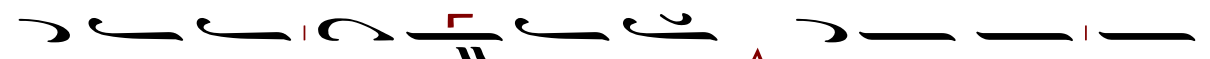
Ἀμήν.

Ἦχος Δ' μην α μην α μην εις α

φε σιν α μαρ τι ων και εις ζω ην αι

ω ω νι ον

 Πληρω θη τω το στο μα η μων

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη

σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι

ω σας η μας των α γι ων σου με τα

σχειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η

μας εν τω σω α γι α σμω ο λην

την η με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην

σου Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α

Αλ λη λου ου ι α α α

Δ

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν ἁγίαν Πρόθεσιν,
ἀφήνει τὸ ἅγιον Ποτήριον, ἐπιστρέφει εἰς τὴν ἁγίαν
Τράπεζαν, καὶ διπλοῖ τὸ Ἀντιμήνσιον.

Ὁρθοί, Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων,
ἁχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων καὶ ζωοποιῶν
φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων, ἀξίως
εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι,
ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Coι, Κύριε.

Εὐχαριστοῦμέν σοι τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων
Θεῷ ἐπὶ πᾶσιν οἷς παρέσχου ἡμῖν ἀγαθοῖς, καὶ
ἐπὶ τῇ μεταλήψει τοῦ ἁγίου Σώματος καὶ
Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ δεόμεθά σου,
Δέσποτα Φιλάνθρωπε, φύλαξον ἡμᾶς ὑπὸ τὴν

σκέπην τῶν πτερύγων σου, καὶ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἐπαξίως μετέχειν τῶν ἁγιασμάτων σου, εἰς φωτισμὸν ψυχῆς καὶ σώματος, εἰς βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν.

Ὁ Ἱερεὺς, λαμβάνει τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, ποιεῖ δι' αὐτοῦ Σταυρὸν καὶ ἀποτίθησιν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ διπλωθέντος ἥδη Ἀντιμηνσίου.

Ὅτι σὺ εἰ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εν εἰρήνῃ προέλθωμεν. **Τ**οῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

(Στὰς πρὸ τῆς Δεσποτικῆς εἰκόνης τοῦ Χριστοῦ)

Δέσποτα Παντοκράτορ, ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, ὁ διὰ τὴν ἄφρατόν σου πρόνοιαν καὶ πολλὴν ἀγαθότητα, ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, πρὸς καθαρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ἐγκράτειαν παθῶν, πρὸς ἐλπίδα ἀναστάσεως, ὁ διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν πλάκας χειρίσας τὰ

θεοχάρακτα γράμματα τῷ θεράποντί σου Μωσεῖ, παράσχου καὶ ἡμῖν, Ἀγαθέ, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι, τὸν δρόμον τῆς νηστείας ἐκτελέσαι, τὴν πίστιν ἀδιαίρετον τηρῆσαι, τὰς κεφαλὰς τῶν ὁρατῶν δρακόντων συνθλάσαι, νικητάς τε τῆς ἁμαρτίας ἀναφανῆναι, καὶ ἀκατακρίτως φθάσαι προσκυνῆσαι καὶ τὴν ἀγίαν Ἀνάστασιν. Ὅτι ἡυλόγηται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰ τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. **(3 χῦμα)**

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν ἀγίαν Πρόθεσιν καὶ ἀναγινώσκει τὴν εὐχὴν ταύτην.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, καὶ κοινωνοὺς ἡμᾶς ποιήσας τῶν φρικτῶν σου Μυστηρίων, σύναψον τῇ λογικῇ σου ποίμνῃ, καὶ κληρονόμους ἀνάδειξον τῆς Βασιλείας σου, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

+ **Ε**ὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς, τῇ Αὐτοῦ θείᾳ Χάριτι καὶ φιланθρωπία, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ.

Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρος, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν Ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (**τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ**), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, (**τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας**) καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος.

Κατὰ δὲ τὴν διάρκειαν τῆς ἀναγνώσεως τῶν ψαλμῶν ὁ Ἱερεὺς διανέμει τὸ Ἀντίδωρον.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΓ' (33).

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ
 παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου, Ἐν
 τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου,
 ἀκουσάτωσαν πραεῖς, καὶ εὐφρανθήτωσαν.
 Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ
 ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.
 Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ
 ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με.
 Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ
 πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνηθῇ. Οὗτος ὁ
 πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν
 αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ
 ἔσωσεν αὐτόν. Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου
 κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ῥύσεται
 αὐτούς. Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ
 Κύριος, μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' Αὐτόν,
 φοβήθητε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ,
 ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.
 Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ
 ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται
 παντὸς ἀγαθοῦ. Δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου,
 φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς. Τίς ἐστιν
 ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν
 ἀγαθάς; Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ,

καὶ χεῖλη σου τοῦ μὴ λαλήσαι δόλον. Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιήσον ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην, καὶ δίωξον αὐτήν. Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν. Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιούντας κακά, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἔρρύσατο αὐτούς. Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει. Πολλὰ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος, φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὅστις αὐτῶν, ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται, θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΔ' (144).

Υψώσω σε, ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν

αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας. Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσι. Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἁγιωσύνης σου λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγῆσονται. Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἔροῦσι, καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγῆσονται. Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἔξερεύξονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιᾶσονται. Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος. Χρηστὸς ὁ Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε. Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἔροῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου. Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὁσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς

καταπίπτοντας, καὶ ἄνορθοὶ πάντας τοὺς κατερραγμένους. Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδεις τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ. Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας. Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν ἐν ἀληθείᾳ, θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτόν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς, φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει. Αἶνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογεῖτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀμήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἰεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.